

Wie kent deze roep?

Op Walcheren vernam ik vrij dikwijls een zeer heldere roep of jodel, die des nachts werd voortgebracht en klonk als zéér hoog: „ti, ti”, gevolgd door een prachtig helder: „lulululu-lulululu” (lager).

Ik woonde toen op de buitenplaats „ter Hooge” en de herinneringen, die ik op vogelgebied uit die tijd meedraag, behoren tot de beste die ik heb.

Wanneer ik het geluid hoorde, rende ik uit bed naar het raam en bijna steeds leek de roep zich langs de vijver, die aan de achterzijde van het huis lag, te verplaatsen.

Van belang is natuurlijk in welke maanden ik de roep hoorde en voor zover ik thans mijn oude aantekeningen in kaartstelsysteem heb overgebracht, volgen hieronder de data en eventuele bijzonderheden:

5-4-1934	Bergen op Zoom	1 x
18-4-1934	„ter Hooge” (Walch.)	
21-5-1934	„ „ „	„ (23.— uur)
11-6-1934	„ „ „	„ 2 x
29-6-1934	„ „ „	„ om 2.—

uur 's nachts, verscheidene malen eerst: „kikkik, kik, kik, kikkik”, waarop aansluitend een ongelofelijke helder en zuiver: tí, tí, tí, lulululululululu”, soms ook als „tí tí —thelelelelele”.

Er zitten er waarschijnlijk 2 en één ervan laat tenslotte een klagende kreet („kerèèèh”) horen, waarna de ander zich verder niet veel meer laat horen. Deze waarneming schijnt weer op een ral-achtige vogel te slaan, maar de mogelijkheid blijft nog open dat het 2 verschillende vogelsoorten betreft.

17-3-1935 „ter Hooge” 's avonds „ti, tikrurururururu” (er zit ook iets van een „r” in, maar de „u” is zeer helder) zich verplaatsend van oost richting west.

11-4-1935 „ter Hooge”: om 20.— uur id. („l'-klank erin); het „fifi” of „titi” zeer

scherp afgebroken en hoog, het „kluklu” enz. zeer helder en snel achtereen, zodat het een tremolo wordt. Om ± 22.— uur wéér hetzelfde geluid en om 23.— uur wéér.

Ik meende dat het geluid zich in noordelijke richting verplaatste op vrij grote hoogte.

12-4-1935 id. id.; soms lijkt het of het geluid zich hoog in de lucht verplaatst, dan weer schijnt het van stilzittende vogels afkomstig te zijn.

1-5-1935 id. éénmaal gehoord.

Ik twijfel tussen een rallensoort, baltsende *bosruiter* en een futensoort.

Dodaarsjes broedden in de vijvers, maar het gewone „parings-gezang”, zoals ik het steeds noemde, kende ik goed. Dat was veel minder helder.

De vijvers waren omgeven door loofhout (park).

Indien het *bosruiters* zou betreffen en deze vogels werkelijk (praktisch) nooit in ons land broeden, dan zou het toch niet de enige vogel zijn die op „ter Hooge” een baltsroep gebruikt. De *slechtvalk* o.a. bezigde verschillende, zeer karakteristieke roepen, die ik dikwijls hoorde. Zo bijv. de „haksiep” roep: „hak, hak, hakhaksiep haksiep”, enz. (b.v. 24-9-1933, 22-11-'33 in de schemering, 24-11-'33 's middags, 27-11-'33 bij invallen van de schemering, 30-1-'34 id., 8-2 „steeds in de schemering te horen”, 21-2, 24-3, 6-4, 1-5). Verder de „gie-tjik”-roep (25-1-1934), de „gèàsch”-roep (o.a. 25-9-'33 en 2-1-'34 in de vlucht; lijkt op dat geluid wat *wilde eenden* soms maken), enz.

In de handboeken lees je altijd dat de *slechtvalk* buiten zijn broedgebied vrij stil is, maar dat gold zeker niet voor „ter Hooge”.

Heel gaarne houd ik mij aanbevolen voor reacties met betrekking op mijn „tí, tí-lulululu”-roep.

A. J. H. Baron van Lynden